

$$f_1: y = \dots$$

$$f_2: y = -\frac{5}{2}x + 5 \wedge x \in (0; 4)$$

$$f_3: y = -5 \wedge x \in (4; \infty)$$

Ve většině zúčastněných zemí mají v matematice lepší výsledek chlapci než dívky. Příslušný rozdíl ve prospěch chlapců činí v zemích OECD v průměru 11 bodů, v České republice 12 bodů. Pod druhou základní úroveň způsobilosti se přitom nachází 19 % českých chlapců a 23 % dívek, naopak mezi nejlepšími žáky (úrovně 5 a 6) je chlapců 14 % a dívek 11 %.

Spolu s průměrným výsledkem žáků jsou pro každou zemi důležitým ukazatelem také rozdíly ve výsledcích žáků. Jedním ze záměrů dobré vzdělávací politiky je, aby byly rozdíly co možná nejmenší a aby tedy byly výsledky žáků co nejhomogennější. Česká republika se řadí mezi země s lehce nadprůměrným rozdílem mezi dobrými a slabými žáky, neboť v roce 2012 u nás činila hodnota rozdílu mezi výsledky deseti procent nejlepších a výsledky deseti procent nejslabších žáků 244 bodů (v roce 2003 o 5 bodů více), přičemž průměr zemí OECD v roce 2012 byl 239 bodů. Na obrázku 2.3 jsou umístěny jednotlivé země ve čtyřech různých kvadrantech, a to podle svého průměrného výsledku v matematické gramotnosti a podle velikosti rozdílu mezi výsledky deseti procent nejlepších a deseti procent nejslabších žáků. K zemím s největším rozdílem ve výsledcích žáků patří kromě Belgie a Izraele např. Slovensko a Nový Zéland, mezi země s nejmenším rozdílem patří jak země se silně podprůměrným výsledkem (Mexiko a Chile), tak Estonsko, kde je nadprůměrný výsledek žáků spojen s relativně malým rozdílem mezi výsledkem horních a dolních deseti procent.

Obr. 2.3

Rozdíly ve výsledcích žáků v zemích OECD

(PISA 2012 – Matematická gramotnost)

